

اصفهان در آئینه زمان

مصطفی هادوی (شاعر صفهانی)

با مقدمه :

استاد فرهیخته دکتر اسماعیل آذر

سرشناسه : هادوی، مصطفی، ۱۳۱۹-
 عنوان و نام پدید آور : اصفهان در آئینه زمان/مصطفی هادوی(شهیر اصفهانی)؛ با مقدمه اسماعیل آذر
 مشخصات نشر : اصفهان: پویان مهر، ۱۳۹۸
 مشخصات ظاهری : ۳۰۰ص: مصور(رنگی).
 شابک : ۵۵۰۰۰۰ ریال 978-600-8033-36-3
 موضوع : مشاعره
 موضوع : شعر فارسی- مجموعه ها
 رده بندی کنگ : PIR ۴۰۸۳/۵- گ ۱۳۹۰۸
 رده بندی دیویی : ۱/۰۰۸
 شماره کتابشناسی ملی : ۲۴۱۱۲۱۵

شناسنامه کتاب

نام کتاب: اصفهان در آئینه زمان

مؤلف: مصطفی هادوی (شهیر اصفهانی)

ناشر: پویان مهر

نوبت چاپ: چاپ اول

تعداد صفحات: ۳۰۰ ص

قیمت: ۵۵۰۰۰ تومان

طراحی و صفحه آرایی: علی سعادت

شابک: ۳-۳۶-۸۰۳۳-۶۰۰-۷۸

۱۰۰۰ حلیه

پیشگفتار

بنام آنکه ما را جسم و جان داد به مشتی خاک نیرو و توان داد
چراغ عقل بر دلها بر افروخت به انسان قوه ی نطق و بیان داد
به دلش گوهر جانها بیار است به هرکس هرچه حکمت بود آن داد

سدرگاهش (شهیرا) سر فرود آر

که ایزد بر تو گنج جاودان داد

با تأییدات الهی و الطاف ربّانی مجموعه ای را که در پیش رو دارید گلچینی است از گلزار بی همتای ادب پارسی در ابعادی وسیع در گستره ی دنیای پرشماره شعر و ادب.

چنانکه هنر شاعر هنر بیان آرشهای زندگی است که بیواسطه با هوش و ذوق انسانی مربوط می گردد به همین دلیل شاعر آئینه ایست در برابر جامعه و معا به منزله ی روحی هستند در پیکر اجتماع. شاعر عاشق است و حقیقت را می ستاید و اگر به دنیای عاطفی راه یابد با عنصر تخیل به کشف و شهود می پردازد و هر چیزی را به پای تجربه می گیرد، هم متأثر می شود و هم موثر واقع می گردد و انسانها را به هم پیوند می دهد و با پر و بال اشتیاق از تنگنای خاک به افلاک بال افسسی می نما.

من شاعر زائیده ی من اجتماعی است، او تحت تاثیر ذات اشیاء قرار می گیرد و جوهر اندیشه اش رنگی می شود در نقاشی نه در رنگرزی، کار شاعر تلاش هنرمندانه ایست بر قائل ارتباط افق و معنا چنانچه "معانی چو مغزند و الفاظ پوست.

لفظ وسیله ای است اما معنا هدف و شاعر وسیله را در خدمت هدف قرار می دهد، چرا که انسان در مقابل کاینات ذره ای بیش نیست کوشش می کند اندیشه اش به نسلهای آینده عمل می شود، اگر شعر جوششی باشد در اذهان تأثیر جادویی دارد. شاعر صدای زمزمه ی آبشار و نغمه جویبار و ترنم باران و نسیم را بهتر می شنود و در یک ارتفاع وسیع معنوی جهان مادی را کوچک می بیند.

شعر چون زبان کامل بشری است و شعرا طبیبان روح و فکر بشر هستند چنانچه: "الشعراء تلامیذ الرحمان"، شعرا شاگردان مکتب الهی هستند و به قول مولانا:

بحر قلزم دید ما نرا فانلق

ملهم ما یرتو حی جلال

دست مزد ما رسد از حق بسی

ما طبیبانیم شاگردان حق

ما طبیبان فعالیم و مقال

دست مزدی ما نخواهیم از کسی

شعر از سه دیدگاه تعریف شده:

- (۱) دیدگاه ادبا: ادبا مثل شمس قیس رازی در کتاب المعجم شعر را سخن موزون و مقفا دانسته.
- (۲) خواجه نصیر الدین طوسی در کتاب معیار الاشعار، شعر را کلامی موهم خیال انگیز دانسته که معنی خرد را بزرگ و معنی بزرگ را خرد گرداند.
- (۳) شعر از دیدگاه خود شعرا:

این که می بینی به چشمانم چو اشک و گه به لبهایم چو شعر

سوز پنهان است آنهایی که پیدا می شوند

* * *

بر اشک چشم من به حقارت نظر مکن

ک این لعل را به خون جگر پرورانده ام

امید است که این مجموعه بتواند را گشای بدیش، های متعالی عاشقان شعر و ادب به گستره ادبیات به خصوص جوانانی که صاحب استعداد های درخشان و خلاق هستند موثر و مثمر ثمر باشد.

رحمت از آن دند که زحمت کشیده ام

از بعد من بلند خیالان روزگار

اصفهان - اردیبهشت ۱۳۸۸
مصطفی هادوی (شهیر اصفهانی)